

da med den højtaerede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse nogle enkelte Bemærkninger deraf. Der er ca. 70 Fiskere, som have underskrevet paa Andragendet, og de anføre følgende: da der i Aar paa Finanslovsforslaget har været forlangt en Bevilling til et Fyrtaarn paa Rubjærg Knude, tillade vi os allerærbødigst at udtale, at et Fyrskib inden for Sejl-routen mellem Hansthalm og Hirtshals bedre vil kunne vejlede de søfarende, og i Tilfælde af Taage og Sneykning vil Fyrskibets Sirene i rette Tid kunne advare Skibene for den farefulde Kyst og derfor have langt større Betydning end en Sirene paa det faste Fyr paa Rubjærg Knude. Et Fyrskib lagt ca. 1½ Mil ud for Løkken vil tillige have overordentlig stor Betydning for Fiskerne i hele Jamberbugt, hvis Fyrskibet maa blive indrettet saaledes, at det under pludselig opkommende Storm og Sø kan modtage nødstedte Fiskere. De mange Tab af Menneskeliv vidne om, at Forholdene her ved Kysten under Paalandsstorme ere overordentlig farefulde. Der er ingen Havne, hvor Fiskerne kunne søge Tilflugt, saa et Fyrskib med Redningsstation for Fiskere vil være særdeles betryggende og bidrage til, at mange Menneskeliv vil kunne spares, og der vil tillige blive bedre Betingelser for at drive dette farefulde Erhverv. I Vintermaanederne drives Fiskeriet ca. 2 à 3 Mil til Søs, saa et Skib vil foruden at være Redningsstation for de nødstedte Fiskere tillige være et udmærket Kendemærke under taaget og diset Luft til at finde Fiskepladser og de i Havet udsatte Fiskeredskaaber. Det er altsaa Fiskernes Mening, saa det vil ses, at hvad jeg her har fremført har en Baggrund og ogsaa er anerkendt af Folk, som leve deroppe, og som ere søkyndige. Min Motivering for Ændringsforslaget har altsaa tre Punkter: For det første det, at Fyrskibet alene som Fyr betraget bedre vil gøre Fyldest, og dertil kommer det, at i vanskelige Tilfælde vil det kunne bruges som Redningsstation for Fiskerne, og endelig vil det kunne støtte Fiskernes Erhverv. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at Spørgsmaalet om Fiskerihavne eller Læmoler og den Slags betryggende Foranstaltninger, som Fiskerne haabe paa og vente efter, hermed er overflødiggjort, eller at det vilde kunne forslaa at udlægge nogle Fyrskibe hist og her, det er aldeles ikke min Mening, men jeg tror, at saa længe vi ikke have disse Havne eller Læmoler, vil et Fyrskib midlertidig kunne faa en stor Betydning ogsaa for Fiskeriet og bidrage til at

spare mange Menneskeliv. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Jungersen: Jeg var meget glad ved at se paa Finanslovsforslaget, den Gang det blev forelagt, at den højtaerede Marineminister havde stillet Forslag om et nyt Fyr paa Rubjærg Knude. — Det har i en Række af Aar været anerkendt, at den jyske Kyst i det hele taget var for daarlig belyst. Der er jo fra Hirtshals til Hansthalm slet ikke saa kort et Stykke Vej, 10—12 Mil, og paa dette Stykke findes der intet Fyr, hvorimod Fyrene ere tættere, naar man kommer længere mod Syd. At det har kunnet gaa saa længe, uden at man har foreslaaet et Fyr, undrer jeg mig noget over, naar jeg ser paa disse mange Strandinger, som ere forefaldne paa Vestkysten i de sidste 20—30 Aar. Jeg skulde som sagt ikke have taget Ordet over for dette Forslag, naar det ikke var, fordi jeg efter at have hørt de Udtalelser, der fremkom fra min Ven, det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen), finder, at han har været baade temmelig flot — om jeg saa maa sige — og ved Siden deraf temmelig beskeden. Naar jeg siger, at han har været ligesom lidt flot, ligger det jo i, at han uden videre, saadan med et Pennestrøg, slaar en Streg over Finansudvalgets Bestemmelse om, at der skulde ligge et Fyr paa Rubjærg Knude. Men jeg kan godt forstaa det ærede Medlems Stilling, efter at jeg har hørt ham udtale sig. Han sagde nemlig, at Grunden, hvorfor han egentlig gør det, er Beskedenhed, han har ikke turdet stille det store finansielle Krav til Statskassen om at faa baade Fyr og Fyrskib. Naa, jeg anerkender og forstaaer saa godt denne Stilling, men jeg mener alligevel, at selv om man skulde faa at høre, at det at faa baade Fyr og Fyrskib vilde være at faa baade i Pose og i Sæk, at dersom man kunde indskrænke Tabet af de Kapitaler, som gaa tabte paa Vestkysten, saa vilde de Udgifter, som medgik baade til Fyr og til Fyrskib, være ikke ilde anvendte. Og dette vilde saa meget mere være Tilfældet, dersom det, hvad jeg ikke skal bestride, kunde være til betydelig Fordel for Fiskerne ude i Vesterhavet; ogsaa dette vilde tale tilstrækkelig til Gunst for disse Udgifter. Jeg staar her med et Kort foran mig, og alle de ældre Medlemmer her i Tinget have det samme Kort. Kortet viser, hvor mange Strandinger der er forefaldet paa Vestkysten i Tidsrummet fra 1855—85; det er